Nasi orędownicy przed Bogiem 2
Z historii odelskiej parafii 3
Ranami Jego jesteśmy uzdrowieni 5
O absolutnym zaufaniu do Boga 5

Grodno
№4 (486),
18 lutego 2018

www.slowo.grodnensis.by

Słowo Życia

GAZETA DIECEZJI GRODZIEŃSKIEJ

Droga Krzyżowa – szlak do wieczności

Inscenizowana Droga Krzyżowa w parafii Przemienienia Pańskiego w Brzostowicy Wielkiej

Środą Popielcową w Kościele rozpoczął się Wielki Post. W owocnym przeżywaniu okresu pokuty wiernym sprzyja udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej. Dlaczego tak ważne jest nie ominąć go uwagą oraz jaki plon zdobywa człowiek, ze skupieniem czerpiący z wielowiekowej tradycji?

• *ciąg dalszy na str. 4*

Hierarchowie podczas spotkania w Kongregacji ds. Biskupów

Wyniki wizyty ad limina Apostolorum 2018

W dniach od 31 stycznia do 7 lutego w Watykanie miała miejsce 4. w historii Kościoła na Białorusi wizyta biskupów ad limina Apostolorum. Redakcja „Słowa Życia" opowiada, jak się odbywała i jaką ocenę otrzymał nasz Kościół od dykasterii Stolicy Apostolskiej.

• *ciąg dalszy na str. 6*

„W Wielkim Poście stajemy się bardziej wrażliwi na Boga i na bliźniego". Papież Franciszek

ROZWAŻANIA ZE SŁOWEM BOŻYM

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
Mk 1, 12-15

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli.

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!".

NIE DAJMY SIĘ ZWIEŚĆ SZATANOWI!

Często podejmujemy starania, pomagające w walce z jakąś wadą, słabością, nałogiem. Jest to dobra i potrzebna inicjatywa, gdyż każdy człowiek potrzebuje oczyszczenia, nawrócenia i odnowy. Kolejny Wielki Post jest wspaniałą okazją, by spróbować dokonać czegoś więcej, jeśli skupimy się nie tylko na usuwaniu zła, lecz także na rozwoju przestrzeni duchowej.

Tak wielu może ze skruchą powiedzieć, że bardzo często nie udawało się im wytrwać w swoich postanowieniach. Jednak trzeba rozumieć, że wynik naszych starań nie jest dziełem jedynie ludzkim. U początku tej 40-dniowej wędrówki poobiecajmy sobie, że codziennie będziemy udawać się „na pustynię", by wsłuchiwać się w Boży głos, podobnie jak Jezus, który przebywał na pustyni, by trwać w obecności Ojca. Nie dawajmy się zwieść szatanowi i jego podszeptom. A wtedy Wszechmocny objawi nam, co mamy czynić, nauczy odróżniać prawdziwe dobro od iluzji.

Czy zrobiłem już postanowienie wielkopostne?

Czy staram się słuchać głosu Pana Boga?

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
Mk 9, 2-10

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam się przemienił wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe, tak jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza". Nie wiedział bowiem, co powiedzieć, tak byli przestraszeni.

I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!". I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy „powstać z martwych".

TWARZ CZŁOWIEKA BOŻEGO

Każdy składa się z prochu ziemi i tchnienia Wszechmocnego. Zadaniem człowieka jest ustawiczna przemiana siebie, odkrywanie w sobie tego, co Boskie. Wizerunek osoby rzeźbią wszelkie myśli, czyny, przeżycia, walki wewnętrzne i relacje międzyludzkie. Dlatego też mieć twarz człowieka Bożego to wcale nie łatwa sprawa. Ciągle powinniśmy się starać, by z naszych twarzy promieniowały radość, miłość, łagodność, czystość. Byśmy się nie wstydzili pokazać swojego oblicza Bogu i ludziom.

Okres Wielkiego Postu to czas poprawiania naszego wewnętrznego wyglądu, całego duchowego stylu życia. W tym przedsięwzięciu duże znaczenie dla każdego z nas ma przemienienie Chrystusa na górze Tabor. Patrząc na oblicze Chrystusa, mamy zobaczyć w zwierciadle Pańskim własne odbicie. W okresie Wielkiego Postu zadbajmy więc o to, by na naszych twarzach odbijał się blask Zbawcy, by były one lustrem naszej czystej duszy, rozkochanej w Stwórcy.

Czy dbam o swój wewnętrzny wizerunek?

Czy potrafię odkryć w sobie to, co Boże?

Ks. Jerzy Martinowicz

SŁOWO REDAKTORA

Ks. Jerzy Martinowicz

Spójrzmy w oczy Jezusa!

W roku kościelnym Wielki Post, czyli okres pokuty poprzedzający Wielkanoc, w ciągu 40 dni pomaga wiernym przygotować się do uroczystości paschalnych. Przypomina o tym, że według przekazu biblijnego Izrael, naród Starego Przymierza, zanim mógł wejść do Ziemi Obiecanej, przez 40 lat był doświadczany i oczyszczany na pustyni, a Jezus przed rozpoczęciem działalności publicznej przez 40 dni przebywał na pustyni, poszcząc i modląc się do Ojca.

Post jest czasem głębokich wzruszeń, wielkich nawróceń, szczerych medytacji i rozważań nad swoim codziennym życiem. Czasem głośnego bicia się w piersi, przyznawania się do błędów oraz planowania duchowej przyszłości. Czasem zawracania ze ślepych uliczek, zrywania ze starymi przyzwyczajeniami, które ciągną ku ziemi. Czasem rezygnacji z własnych planów i zamiarów, by móc przyjąć i realizować wolę Bożą. Czasem, który pomaga przeżyć Wielkanoc jako prawdziwe święto zwycięstwa Jezusa Chrystusa nad śmiercią, piekłem i szatanem.

W myśl tradycji biblijnej post to pokorne „uniżenie swojej duszy" (por. Syr 2, 17), bez względu na intelektualny poziom osoby, oczyszczenie, przyjęcie postawy zależności od Wszechmogącego i przygotowanie się na spotkanie z Nim (por. Kpł 16, 29-31). Człowiek wiary, chcąc uniżyć samego siebie przed Bogiem, pragnie jednocześnie odkryć Jego wolę w swoim życiu i być prowadzonym przez Jego Ducha. Bóg natomiast chce podnieść człowieka, podtrzymać, pokazać, że Jego łaska jest skuteczna, jeśli tylko pozwoli Mu działać.

Ten błogosławiony czas jest bardzo pomocny szczególnie wtedy, gdy odczuwamy brak obecności Boga. Dlatego powinniśmy poświęcić Wielki Post pracy nad sobą, by powrócić do Pana, na nowo odczuć obecność Wszechmocnego w naszym życiu i otworzyć się na Jego zbawcze działanie. Warto podczas spowiedzi omawiać zarówno zwycięstwa, jak i porażki naszej pracy wewnętrznej. Aby sukcesy nie rozbudzały pychy, konieczna jest świadomość, że wszelkie osiągnięcia mają swe źródło w Panu, bo On daje przebaczenie, On napełnia nas mocą do walki.

Okres pokuty może mieć różne postacie. Jednak bez względu na to, czy wyrzekamy się spożywania pewnych produktów, zaniechamy pewnych czynności, ofiarujemy pieniądze lub czas, jest on nadal formą miłości Boga i człowieka. „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać" (J 14, 23).

Drodzy Czytelnicy!

Niech w tym czasie każdy z nas znajdzie odpowiednią chwilę na modlitwę w świątyni czy też „w ciszy własnej izdebki". Zechciejmy w tym czasie uniżyć się i spojrzeć w oczy Chrystusa, pełne miłości i przebaczenia. Weźmy udział w Drodze Krzyżowej, rekolekcjach, Gorzkich Żalach. Te praktyki wielkopostne są niczym smakowanie swoistego klimatu, dzięki któremu udaje nam się zestroić z Bogiem.

"NASI ORĘDOWNICY PRZED BOGIEM"

ŚW. POLIKARP ZE SMYRNY: PATRON CIERPIĄCYCH PRZEŚLADOWANIA

W ikonografii św. Polikarp przedstawiany jest jako męczennik lub jako biskup.

Należy do grona Ojców Apostolskich, którzy depozyt wiary i sukcesję apostolską odebrali z rąk najbliższych uczniów Chrystusa. Do końca gorliwie bronił prawowierności, utwierdzając w niej swoją trzodę. Oddał życie za wiarę w Jezusa.

ŚPIEWAŁ NA STOSIE

Dokładne miejsce urodzenia świętego nie jest znane. Najprawdopodobniej była to Azja, gdyż wiemy, że przez Jana Ewangelistę został skierowany na naukę do Smyrny (obecnie Izmir w Turcji), gdzie później został ordynariuszem. W wieku 30 lat przyjął święcenia kapłańskie. Sakry biskupiej – wedle świadectwa Tertuliana i Hieronima – udzielił mu sam umiłowany uczeń Chrystusa.

Biskup Smyrny cieszył się powszechnym poważaniem wśród wiernych diecezji. Jednak poganie zdołali podjudzić tłum przeciwko świętemu słudze Bożemu. Okazją do tego stały się prześladowania chrześcijan wszczęte przez wybitnego, ale niezdolnego jeszcze zrozumieć „religii Nazareńczyka", cesarza-filozofa Marka Aureliusza.

Wierni namówili biskupa do ucieczki z miasta. Uczynił to raczej przez wzgląd na swą trzodę niż na samego siebie. Niestety siepacze cesarscy dopadli go w końcu w posiadłości wiejskiej, w której się ukrywał. Starzec przywitał ich spokojnie, nawet zaprosił prześladowców na obiad. Dał do zrozumienia, że wie, po co przyszli, i jest gotowy na śmierć. Dla siebie natomiast poprosił tylko o godzinę, by się pomodlić.

Sędzia zwrócił się do niego z tradycyjną w cesarstwie propozycją: zaprzeć się Chrystusa, wypowiedzieć bluźnierstwo przeciw Niemu i zapalić kadzidło na cześć naszych bogów, aby pozostać przy życiu. Jednak św. Polikarp nad życie ziemskie pragnął osiągnąć wieczność, która czekała na niego za bramą tego ostatniego na ziemi cierpienia. Wyznał więc, że od lat służy Chrystusowi Królowi i nie porzuci Jego świętej wiary. Na groźbę sędzi, że zostanie spalony żywcem, chętnie przystał, ponieważ wcześniej otrzymał od Boga zapewnienie, że Wszechmocny doda mu męstwa podczas kaźni. Powiedział wtedy, że nie boi się ognia, który gaśnie, jednak istnieje ogień, o którym nie wiedzą czciciele bałwanów, a który jest niegasnący.

Gdy święty wszedł do palącego się stosu, stał się cud – płomienie otoczyły jego postać, nie dotykając ani nie szkodząc ciału. Rozwścieczeni poganie zaczęli krzyczeć, by przebito go włócznią, co też uczyniono. Zgodnie z podaniem krew z jego piersi wylała się tak obficie, że zagasiła ogień.

CZEGO MOŻEMY SIĘ NAUCZYĆ OD ŚW. POLIKARPA?

Święty apelował do chrześcijan o wytrwanie w wierze, jedności i łasce. Zachęcał do wzajemnej miłości i wyzbycia się wszelkich uprzedzeń do drugiego człowieka. W dzisiejszych czasach to wezwanie jest szczególnie aktualne. Współczesny człowiek potrzebuje trwania w Bożej łasce, a także pokoju i miłości w rodzinie i otoczeniu.

CIEKAWE!

Św. Polikarp po raz pierwszy na określenie mniejszej wspólnoty chrześcijańskiej użył wyrazu „paroikia", pochodzącego od greckiego czasownika, który oznacza „mieszkanie wśród obcych". Od niego to pochodzi nazwa „parafia".

Z UST ŚWIĘTEGO

„Bądźmy więc nieustannie z Tym, Kto jest nadzieją naszą i zadatkiem naszej sprawiedliwości, z Jezusem Chrystusem, który w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, który grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie znaleziono podstępu. On dla nas, abyśmy z Nim żyli, wycierpiał wszystko" (List do Kościoła w Filippi).

WSPOMNIENIE LITURGICZNE

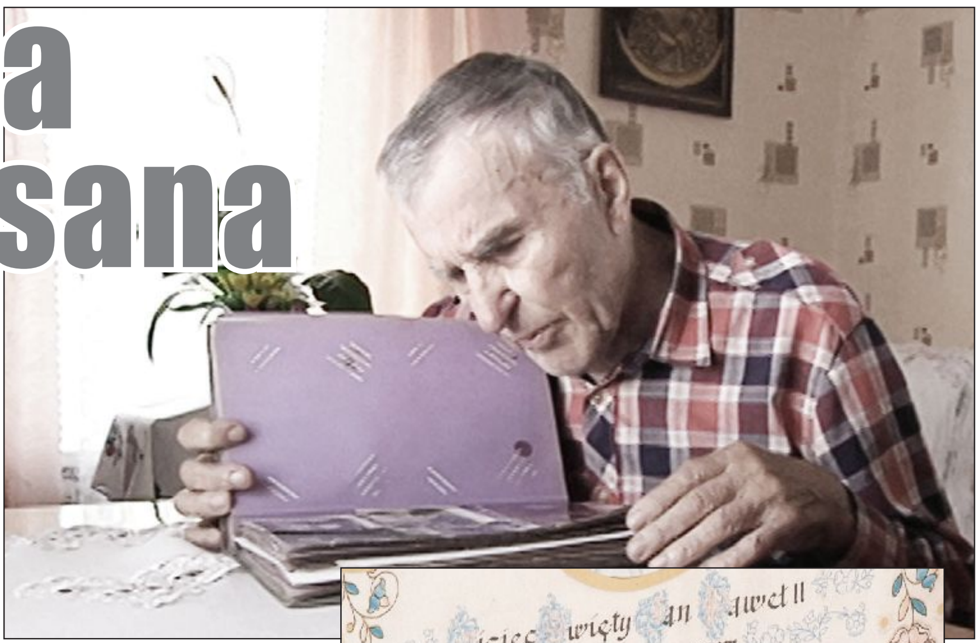
Kościół wspomina św. Polikarpa ze Smyrny 23 lutego.

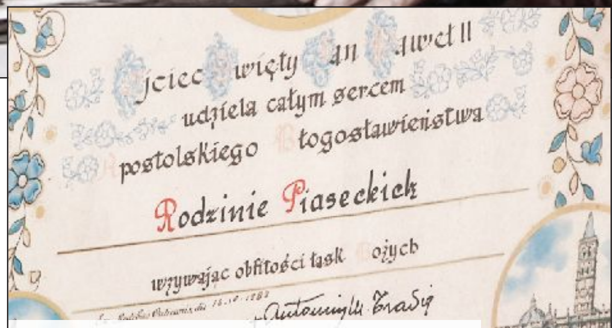
Ks. Jerzy Martinowicz

Historia sercem pisana

Wspomnienia i relacje starszego pokolenia to żywa lekcja z historii dla młodych ludzi. Dosyć często życie naszych babć i dziadków, niby takie zwyczajne i proste, naznaczone było ogromem trudu i cierpienia. Jednak nigdy nie zabrakło tym ludziom sił i odwagi, by z wewnętrzną determinacją bronić swoich wartości i wiary, żyć przede wszystkim nie dla siebie, tylko dla Boga.

Dzisiaj „udajemy się" do miasteczka Odelsk, by poznać Antoniego Piaseckiego. Rdzenny odelszczanin przybliży nam niektóre karty historii miejscowej parafii, aby pamięć o nich nie zanikła.

Wyróżnienie dla rodziny Piaseckich z apostolskim błogosławieństwem papieża Jana Pawła II

Miasteczko Odelsk i kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny to moja rodzinna parafia, tutaj w 1929 roku przyszedłem na świat. Wychowywałem się w rodzinie katolickiej, gdzie każdy pielęgnował w swoim sercu wiarę w Boga. Może dlatego, będąc jeszcze małym chłopcem, zacząłem posługiwać w kościele jako ministrant. Widziałem tam ludzi, którzy szczerze się modlili, przystępowali do sakramentów świętych, zawierzali swoje życie Chrystusowi i budowali parafialną rodzinę.

Ks. Piotr Bartoszewicz

W dniu święceń kapłańskich ks. Tadeusza Kondrusiewicza (Antoni Piasecki w pierwszym rzędzie, drugi od lewej)

Po rozpoczęciu się II wojny światowej odelszczanie musieli się zmierzyć z niełatwym wyzwaniem – zachować swoją wiarę w czasach prześladowań, zrobić wszystko, by nikomu się nie udało zamienić parafię w pustynię duchową. Lata 50. stały się najtrudniejszym okresem, w którym katolicy zaparcie walczyli ze zbrodniczym systemem komunistycznym. W tym czasie władze sowieckie zaczęły systematycznie niszczyć struktury kościelne na Białorusi. Likwidowano świątynie, poszczególne wspólnoty pozbawiano przywódców duchowych – ich duszpasterzy.

W 1955 roku do odelskiej parafii nareszcie przybył kapłan – ks. Piotr Bartoszewicz. Był to młody człowiek, który przeżył syberyjskie łagry. Jednak mimo to miał bardzo pozytywne usposobienie i lubił działać. Zorganizował w parafii chór, w którym śpiewałem również ja, oraz służbę liturgiczną ołtarza, do której należało około 40 ministrantów. Ks. Piotr troszczył się o ich rozwój duchowy, uczył zachowania się podczas Mszy św., sprawdzał też wyniki nauki w szkole, a nawet chodził z chłopcami na boisko. Dzisiaj z całą pewnością mogę powiedzieć, że ci wszyscy ministranci wyrośli na porządnych ludzi, gdyż budowali swoje życie na mocnym fundamencie, założonym w nich przez ks. Piotra.

Kapłan dużo czasu poświęcał wychowaniu, chrześcijańskiej oraz ludzkiej formacji młodego pokolenia. Był bardzo aktywny, pracowity i dzielny. Ludzie się do niego garnęli, gdyż zawsze miał czas, żeby porozmawiać z człowiekiem, dać nie tylko dobrą radę duchową, ale też pomóc w rozwiązaniu pewnych codziennych problemów. Drzwi jego domu zawsze były otwarte.

Oczywiście, taka postawa nie podobała się władzom, więc postanowiły go przenieść do innej parafii. Proponowano kapłanowi różne miejsca, ale nie chciał wyjeżdżać z miasteczka. Powiedział, że opuści Odelsk tylko pod warunkiem, że na jego miejsce przyjedzie inny kapłan. W 1963 roku ks. Piotr został proboszczem w Żołudku, a do naszej parafii skierowano ks. Feliksa Sorokę.

Szczerość i życzliwość ks. Piotra pamiętam do dziś. To on udzielił nam z małżonką ślubu, ochrzcił dzieci: czterech synów i córeczkę. Każdy z nich został przez katechezę przygotowany do przyjęcia sakramentów świętych. Jestem bezmiernie wdzięczny kapłanowi za opiekę duchową nad naszą rodziną.

Gdy dzieci chodziły do szkoły, prowadzono propagandowe akcje ateizacyjne. Uczniom zabraniano chodzić do kościoła. Nauczyciele wypisywali nazwiska uczestniczących w niedzielnej Mszy św. i potem je karali. Jednak mimo wszystko staraliśmy się wychowywać swoje dzieci w duchu religijnym.

Sam nigdy nie byłem członkiem partii komunistycznej, chociaż nie raz mnie zapraszano. Pamiętam, w 1964 roku w kołchozie zebrano dobry urodzaj, najbardziej aktywnym naznaczono premie. Z tej okazji w miasteczku miało się odbyć święto pracowników roli. Początek zebrania był zaplanowany na tę samą godzinę, co nabożeństwo w kościele, niedaleko świątyni. Władze liczyły, że zamiast pójść do kościoła, ludzie zbiorą się w parku, ale grubo się pomyliły. Nikt nie chciał „wymienić" Boga na dyplomy i wynagrodzenie pieniężne. Kierownictwo kołchozu bardzo się rozgniewało i premii nikomu nie wydało. Jednak ten przypadek stał się dla nich dobrą nauczką na przyszłość. W następnych latach takie zebrania planowano w ten sposób, by nie zbiegały się w czasie ze Mszą św., i było pięknie. Wspominając tamte lata uciemiężenia, przychodzi mi na myśl, że wytrwaliśmy tylko dzięki temu, że trzymaliśmy się razem. Głód Boga był tak wielki, że nie zrażano się niepowodzeniami i żadne szykany nie mogły nas zastraszyć.

Mieszkańców Odelska często krytykowano za to, że są szczerymi katolikami. Nie wstydzą się, nie chowają, a otwarcie demonstrują swoją wiarę. Niektórzy partyjni nazywali nas „odelskie modły". Ale byli i tacy, którzy postrzegali nas jako normalnych, uczciwych ludzi. Pewnego razu podczas rozmowy przewodniczący kołchozu z sąsiedniej wsi szczerze wyznał, że gdyby miał takich dobrych pracowników u siebie, to by nawet im w zimie drogę do kościoła wyczyścił.

Mijały kolejne lata, które przyniosły zasadnicze zmiany w ustroju państwa radzieckiego. Nadeszła gorbaczowska pieriestrojka. Wówczas obudziła się w naszych sercach nadzieja, że niszczony poprzez lata Kościół na nowo się odrodzi i wróci do życia. Tak też się stało. Dzisiaj nasza świątynia jest znana daleko poza granicami miejscowości. Corocznie podczas odpustu św. Antoniego, opiekuna parafii, tłumy wiernych odwiedzają odelski kościół.

Jestem dumny z tego, że moje pokolenie godnie przeżyło ciemne i tragiczne lata, że nie udało się nas oderwać od Kościoła. Trwaliśmy w wierze, broniliśmy jej podczas prześladowań i przekazywaliśmy młodemu pokoleniu odelszczan. Na szczęście dziś już nie musimy chować wiary na dnie swego serca, możemy ją publicznie wyznawać.

Dzięki staraniom parafianina Stanisława Budrewicza i wszystkich wiernych Odelska udało się zmienić nazwę jednej z centralnych ulic miasteczka na ulicę im. Tadeusza Kondrusiewicza. Wielbimy Boga, gdyż wielkie rzeczy nam uczynił i obecnie prowadzi do nowego jutra. Spodziewamy się, że następne pokolenia odelszczan pozostaną wierne Chrystusowi i tradycjom swoich przodków.

Notowała
Kinga Krasicka

SŁOWO DLA ŻYCIA

Papież Franciszek

Ponownie zbliża się Pascha Pana! Aby się do niej przygotować, każdego roku Opatrzność Boża daje wiernym Wielki Post – „sakramentalny znak naszego nawrócenia", który zapowiada i urzeczywistnia możliwość nawrócenia się do Wszechmocnego całym sercem i całym życiem.

W tym roku pragnę pomóc Kościołowi w przeżywaniu z radością i w prawdzie tego czasu łaski, a inspiruję się słowami Jezusa: „Ponieważ wzmoże się nieprawość, ostygnie miłość wielu" (Mt 24, 12). [...] Chciałbym, aby mój głos wyszedł poza granice Kościoła katolickiego i dosięgnął Was wszystkich, mężczyźni i kobiety dobrej woli, otwarci na Boga. Jeśli podobnie jak mój smucicie się z powodu rozprzestrzeniania się złośliwości w świecie, jeśli niepokoi Was zlodowacenie paraliżujące serce i czyny, jeśli widzicie, że słabnie poczucie ogólnego człowieczeństwa, dołączcie do nas, by razem się modlić do Boga, pościć i razem, na ile jest to możliwe, pomagać braciom!

Fragment orędzia na Wielki Post 2018

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz

W Wielkim Poście jesteśmy w sposób szczególny zaproszeni do podjęcia na nowo wysiłku osobistego nawrócenia. Już teraz zastanówmy się, jakie postanowienia wielkopostne poweźmiemy w tym roku, aby ten czas łaski nie minął bezowocnie, ale pomógł nam odnowić się wewnętrznie i jeszcze bardziej zbliżyć do Boga.

Tradycja Kościoła podpowiada, że szczególnie pomocne w walce z grzechem i pokonywaniu własnych słabości są modlitwa, post i jałmużna. Postarajmy się wykorzystać okres Wielkiego Postu jako okazję do pogłębienia naszego życia modlitwy. Oprócz niedzielnej Mszy św., bierzmy udział w pięknych, uświęconych wielowiekową tradycją nabożeństwach Gorzkich Żali i Drogi Krzyżowej, które pomogą w rozważaniu tajemnic Męki Pańskiej. Dobrze będzie, jeśli w Wielkim Poście zadbamy o wspólną modlitwę w rodzinie, o lekturę Pisma Świętego, o udział w Eucharystii również w dni powszednie. Nie zapomnijmy także o obowiązku wzięcia udziału w rekolekcjach parafialnych, przystąpienia do sakramentu pojednania i przyjęcia Komunii św. Każda forma modlitwy zbliża nas do Boga, wzbudza w sercu miłość do Niego, wdzięczność i pokorę, chroni przed pychą i egoizmem.

Wielki Post jest także czasem umartwienia, czyli kształtowania woli przez dobrowolną rezygnację z tego, co niepotrzebne, zbyteczne lub szkodliwe, co utrudnia życie duchowe i może doprowadzić do uzależnienia. [...] Jałmużna pomaga wyzwolić się z obojętności, egoizmu i zbytniego przywiązania do dóbr materialnych, a zarazem czyni nas bardziej wrażliwymi na potrzeby bliźnich.

Fragment listu pasterskiego na Wielki Post 2018

DROGA KRZYŻOWA – SZLAK DO WIECZNOŚCI

Góra Święta w Oszmianie, gdzie miejscowi wierni co roku stawiają nowy krzyż

WARTO WIEDZIEĆ

◆ *Rekolekcje wielkopostne dla Ojca Świętego i Kurii Rzymskiej, które będą trwały od 18 do 23 lutego poprowadzi 53-letni portugalski kapłan, doradca Rady Papieskiej ds. kultury, wicerektor i wykładowca Uniwersytetu Katolickiego w Lizbonie, teolog i poeta ks. José Tolentino de Mendonça. Temat ćwiczeń duchowych – „Pochwała i pragnienie". Podobnie jak w ubiegłych latach rekolekcje będą miały miejsce w „Casa Divin Maestro" („Dom Boskiego Nauczyciela"), znajdującym się w Aricci, 30 kilometrów od Rzymu. W tych dniach nie odbędzie się żadne wydarzenie publiczne z udziałem papieża.*

◆ *Został odnowiony ulubiony obraz papieża Franciszka „Salus Populi Romani" („Ocalenie narodu rzymskiego"), znajdujący się w bazylice Santa Maria Maggiore. Jest to wizerunek Maryi z Dzieciątkiem Jezus, przed którym Ojciec Święty modli się przed każdym wyjazdem oraz po zakończeniu kolejnej pielgrzymki za granicę, przynosząc Jej wiązankę białych róż. Oprócz obrazu została odnowiona również oszklona witryna, która ułatwia przewóz dzieła sztuki sakralnej na różnorodne uroczystości kościelne.*

◆ *Dzięki staraniom polskich misjonarzy w Bagandou (Republika Środkowoafrykańska) został konsekrowany kościół pw. św. Piotra. W uroczystości wzięło udział około 1,5 tysiąca wiernych. Niektórzy przybyli pieszo, pokonawszy ponad 100 kilometrów. Budowa świątyni trwała od 2013 roku. Kościół praktycznie został „przywieziony" z Polski, zaczynając od tabernakulum i ołtarza, kończąc blachą dachową. Niektóre przedmioty zostały wysłane samolotem, inne – statkiem.*

◆ *Do końca maja w Irlandii planuje się przeprowadzić państwowe referendum dotyczące zmiany działających przepisów o aborcji, które zrównują prawa nienarodzonego dziecka z prawami matki. Obecna ustawa o prawie na przerwanie ciąży dopuszcza aborcję wyłącznie w wypadku istnienia zagrożenia życiu matki (jednak nie w przypadku zgwałcenia, zmieszania krwi lub ciężkiego urazu płodu). Niedawno opublikowane w gazecie „The Irish Times" wyniki sondy pokazują, że 56% Irlandczyków chce wprowadzić zmiany w ustawodawstwie odnośnie aborcji, 29% jest temu przeciwnych.*

◆ *Na początku bieżącego roku ponad 4 miliardy osób na naszej planecie (z ogólnej liczby około 7,6 miliardów) miało dostęp do internetu. Te dane przedstawiła organizacja „We Are Social i Hootsuite". Z podanych materiałów wynika, że największym powodzeniem szczycą się serwisy i portale społecznościowe, z których korzysta prawie 3,2 miliardów użytkowników (o 13% więcej niż rok temu). O 14% procent zwiększyła się liczba dostępów do tych zasobów za pomocą urządzeń mobilnych. Zaistniał sąd, że w ciągu bieżącego roku ludzie na całym świecie spędzą online w sumie około miliarda lat, z których 325 milionów lat – w samych portalach społecznościowych.*

credo.pro; deon.pl; niedziela.pl

● ciąg dalszy ze str. 1

HISTORIA DROGI KRZYŻOWEJ

Tradycja nabożeństwa wielkopostnego bierze początek w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Przed rocznicą zmartwychwstania Jezusa Jego wyznawcy realizowali pielgrzymki do Ziemi Świętej i szukali świadectw życia Zbawcy. Jednak w związku z szerzeniem się chrześcijaństwa sporo osób nie miało możliwości uczestniczenia w procesjach modlitewnych ulicami Jerozolimy. Z tego powodu zaczęły się upowszechniać duchowe pielgrzymki do Ziemi Świętej.

W średniowieczu stały się popularne tzw. Kalwarie (z łac. „Calvaria" – „Golgota"). Wierni wybierali w swojej miejscowości jakiś pagórek, który miał symbolicznie przypominać o miejscu ukrzyżowania Boga-Człowieka. Budowano kaplice lub stawiano posągi o tematyce Męki Chrystusa. Można też było natrafić na ścieżki, prowadzące do frasobliwej figury Najświętszej Matki. Świadczy to o pewnych religijnych akcentach, które były charakterystyczne dla wybranej miejscowości.

Stopniowo zaczęły się też pojawiać stacje Drogi Krzyżowej. Wierni pragnęli nie tylko skupiać się na wspominaniu minionych wydarzeń, lecz także mieć możliwość głębiej przeżywać cierpienia i mękę Jezusa. Przeżywać tak, by mogło to zmienić ich życie i pomóc wzrastać w Bogu. Dziś płaskorzeźby lub obrazy z wizerunkami stacji Drogi Krzyżowej umieszcza się w każdym kościele czy kaplicy. Czasami mogą się one znaleźć też na zewnątrz świątyni.

W tradycji Kościoła szeroko rozpowszechniona jest również Droga Krzyżowa ulicami miasta, ekstremalna, inscenizowana. W 1931 roku papież Pius XI pozwolił odprawiać nabożeństwa Drogi Krzyżowej dla chorych i więźniów przed krucyfiksem.

DUCHOWY WSPÓŁUDZIAŁ W MĘKACH CHRYSTUSA

Droga Krzyżowa „wkłacza" nas do historii zbawienia. Przypomina o tym, że każdy człowiek jest jej częścią. Na krzyżu – cierpienie, ból i grzechy całej ludzkości. Jednak również nadzieja na życie wieczne, otrzymana dzięki zwycięstwu Jezusa nad śmiercią. Tylko w ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Chrystusie możemy zdobyć ratunek i odkupienie.

Przeżywanie Drogi Krzyżowej uczy nas ufać Bogu, być otwartym na Jego miłość, pewnym jej. Przypomina, że Chrystus cierpi razem z nami. Uczy również patrzeć z łagodnością i czułością na innych, szczególnie na pokutujących, potrzebujących wsparcia i pomocy.

Każdy wierny, przeżywając Drogę Krzyżową, może otrzymać odpust zupełny. Do tego muszą zostać spełnione następujące warunki:

- ***odprawić to nabożeństwo w miejscu, gdzie jest prawnie założona Droga Krzyżowa (w kościele, na placu przykościelnym itp.),***
- ***rozważać Mękę Pana Jezusa (treścią rozmyślania nie koniecznie muszą być kolejne stacje),***
- ***przechodzić od jednej do drugiej stacji.***

DROGA KRZYŻOWA W ŻYCIU ŚWIĘTYCH

Częściowo męki ukrzyżowania Jezusa doświadczyli niektórzy Jego wyznawcy, na ciele których pojawiały się stygmaty. Najczęściej rany otwierały się w cudowny sposób w miejscu 5 blizn Odkupiciela: na dłoniach (nadgarstkach), stopach i w boku. Jednak czasami ukazywały się też na innych częściach ciała (ślady wieńca cierniowego na czole, ślad od krzyża na ramieniu i in.). Rany mogły broczyć krwią nieustannie lub od czasu do czasu (na przykład godzina śmierci Syna Bożego, piątek jako dzień ukrzyżowania, okres Wielkiego Postu). Przez stygmaty święci łączyli się z bólem Chrystusa i ofiarowali swoje cierpienia na ołtarzu zbawienia ludzkości.

Uważa się, że po raz pierwszy ślady świętych ran pojawiły się u św. Franciszka z Asyżu. „Zdawało się, że i jego ręce, i stopy pośrodku były na wskroś przeszyte gwoździmi. Tak, że ślad od łba gwoździa ukazywał się na wewnętrznej stronie rąk i zewnętrznej stronie stóp, a ostrze wychodziło z drugiej strony, ponieważ ślad od łba gwoździa był czarny i okrągły, a od ostrza – podłużny i wygięty, jak gdyby w tym miejscu pociągnięto, podjęto i urwano ciała, a dookoła skóra odstąpiła i się zapadła. Na prawym boku, jak gdyby przebita włócznią, pojawiła się barwna blizna, z której często broczyła święta krew, brudząc jego tunikę i spodnie" („Źródła franciszkańskie").

Od tamtego czasu u ponad 300 osób pojawiały się stygmaty, które Kościół dziś uznał za prawdziwe. Mieli je m.in. św. Katarzyna ze Sieny, św. Jan Boży, św. Maria Lopez de Rivas, św. Pio z Pietrelciny.

Niektórym Chrystus uchylił tajemnicy wydarzeń Wielkiego Piątku, dając możliwość dotknąć Jego świętych ran. Wśród tych osób była św. Faustyna Kowalska, która wszystkie swoje cierpienia ofiarowała dla zbawienia świata. „Dziś w czasie Pasji ujrzałam Jezusa umęczonego, w ciernie ukoronowanego, a w ręku trzyma kawałek trzciny. Milczał Jezus, a żołdacy uwijali się na wyścigi, aby Go męczyć. Jezus nic nie mówił, tylko się spojrzał na mnie. W tym spojrzeniu wyczułam tak straszną mękę Jego, że my nie mamy nawet pojęcia co ucierpiał Jezus dla nas przed ukrzyżowaniem..." (Dz 948).

Mężczyźni niosą krzyż, ani razu nie spuszczając go na ziemię

Każdy z nas, ubolewając nad męką Chrystusa, pragnie uświadomić ogrom Jego ofiary. Udział w nabożeństwie Drogi Krzyżowej pomaga osiągnąć tajemnicę cierpienia Syna Bożego, a także otworzyć się na przeżywanie jej stacji w swoim życiu, otrzymując bogaty plon dla duszy.

Angelina Pokaczajło

Ks. Andrzej Białobłocki,
wikariusz parafii Ducha Świętego w Grodnie

W ubiegłym roku podczas Wielkiego Postu grałem Jezusa podczas inscenizowanej Drogi Krzyżowej w Brzostowicy Wielkiej. Akurat wtedy w miejscowej parafii Przemienienia Pańskiego odbywałem praktyki diakońskie. Do tego wydarzenia podchodziłem odpowiedzialnie: starałem się skupić, modliłem się. Dzień przed obejrzałem „Pasję". Starałem się, na ile to było możliwe, przybliżyć męki Drogi Krzyżowej naszego Zbawcy.

Bardzo chciałem poczuć się na miejscu Jezusa. Jednak... krzyż był niezbyt ciężki, ciernie nie raniły mi skroni i, w reszcie, nie zostałem ubiczowany. Dlatego, wiadomo, człowiek nie może sobie wyobrazić nawet kropli tego, co przeżył Chrystus przed ukrzyżowaniem. Jednak w tym czasie, gdy nie mamy możliwości połączyć się z cierpieniem Odkupiciela w sensie fizycznym, powinniśmy nieustannie odkrywać dla siebie ten moment duchowo. To za nasze grzechy Jezus oddał życie! Za każdego z nas został ukrzyżowany!

Pamiętam, że podczas Drogi Krzyżowej czułem na sobie sceptyczne spojrzenia z tłumu przechodniów, podobnie jak Jezus, na którego ludzie patrzyli jak na złoczyńcę: krzywo, z niedowierzaniem, wstrętem. Różnica polegała na tym, że wtedy o Zbawcy mogli jeszcze nie wiedzieć. Dziś na pewno nie istnieje człowiek, który by nie słyszał o Chrystusie. Żyjemy w świecie chrześcijańskim – większość ludzi w naszym społeczeństwie przyjęła chrzest. Jednak wielu zapomina, jaką ceną zostali odkupieni. Droga Krzyżowa przypomina każdemu o tym, jak bardzo drogi jest Panu.

Spojrzałbym na to jak na rodzaj praktyki nowej ewangelizacji. To sposób, by wyjść na zewnątrz do ludzi i pokazać, że Jezus jest między nami i dziś, pomaga nieść krzyż na drodze naszego życia. Jeśli osoba zaczyna rozważać nad tym, odbywa się spotkanie człowieka z Bogiem, zostaje ocalona jego dusza. Chwała Panu!

Jako kapłan niedługo będę przewodniczył nabożeństwom Drogi Krzyżowej. Za swoje zadanie uważam uświadomić ludziom miłość Boga, aby uwierzyli w nią, doświadczyli i potem mogli żyć tą prawdą każdego dnia.

RANAMI JEGO JESTEŚMY UZDROWIENI

Gorzkie Żale… Rok rocznie podczas Wielkiego Postu, wydawałoby się, nic nowego, niezwykłego – te same modlitwy i śpiewy, te same słowa. Przyzwyczailiśmy się do tego. Uczestniczymy raczej „bo tak trzeba" niż „tego pragnę" – hołd dla tradycji! Jednak jeśli się zastanowisz nad treścią nabożeństw wielkopostnych, jeśli weźmiesz je głęboko do serca, czeka na Ciebie wielka przemiana.

W upalnym pustynnym kraju Młodzieniec głosił Dobrą Nowinę. Mówił, że Bóg jest jeden, że jest miłosierny i kocha każdego człowieka. Prosta dla współczesnych, ale tak daleka dla ludzi tamtych czasów prawda. Mogłoby się wydawać, najłatwiej jest uwierzyć, że nie zważając na Twoje grzechy, istnieje Ktoś, Kto Ciebie mimo wszystko kocha, przebacza i w każdej chwili jest gotowy przyjść z pomocą.

Jednak jawiło się to zbyt skomplikowanym, niezrozumiałym lub… przerażającym? Młodzieńca posłano do Poncjusza Piłata, który miał zdecydować, co z Nim zrobić. Patrząc z góry na tłum, prokurator widział tylko rozgniewanych obywateli. Młodzieniec znał każdego. Te właśnie twarze kilka dni wcześniej się uśmiechały, ścieląc Jego drogę palmowymi gałązkami. I te same twarze teraz skaził grymas wstrętu, ręce zostały podniesione do góry, a usta krzyczały: „Ukrzyżuj!". Zajrzał On do duszy każdego. I osoba z tłumu spuściła oczy: zabrakło jej odwagi, by spojrzeć na Osądzonego.

Kilka dni wcześniej Młodzieniec w Ogrodzie Oliwnym prosił nawet nie za siebie, za każdego z nas. Pragnął tylko jednego – nie zostawać sam na sam z lękiem, z tym bólem, nadejście którego przeczuwał. Czuł się jak człowiek, którego w najważniejszym, niepokojącym momencie porzucili przyjaciele. I gdy wyszedł z ogrodu oblany potem i łzami, zrobił wyrzut. Jeden z obecnych tam spuścił oczy, ze wstydu nie mając już sił podnieść je znowu.

Podczas biczowania Młodzieniec, patrząc przez łzy, na pewno ubolewał nad każdym swoim prześladowcą, każdym, kto w jakiś sposób był związany z Jego cierpieniem. Z miłością patrzył na jednego z obecnych, a tamten nie wiedział, gdzie podziać oczy. Wstyd mu było za każdym razem, gdy Młodzieniec kierował na niego swe spojrzenie, ponieważ rozumiał, że on również przyczynił się do tego bólu, z powodu czego męka tylko się powiększa.

A po stu, tysiącu latach ten Młodzieniec zaprasza przez kapłana odwiedzić Go znowu, pobyć obok, pomóc Mu dźwigać strasznie ciężki krzyż, otrzeć twarz zalaną krwią i potem. Zaprasza też do swojej Matki, serce której jest pełne cierpienia, głos której drży z bezgranicznej żałoby. Powinieneś być tu i teraz, w innym wypadku wiara traci sens! A gdy proboszcz po raz kolejny przypomina z ambony o Drodze Krzyżowej, machasz ręką, jak gdyby była to „tylko tradycja"? Dlaczego więc w duszy rodzi się uczucie podobne do wyrzutu sumienia?

Może tam, w ogrodzie, wśród tłumu i na Golgocie, Zbawca widział właśnie Twoje spuszczone oczy? Może to Ty nie przyszedłeś, nie odwiedziłeś Jezusa w najtrudniejszej chwili życia? Tak, składanie gałązek palmowych w sprzyjających okolicznościach nie jest trudne. Spróbuj natomiast towarzyszyć Mu i na Golgocie, i wśród rozjuszonego tłumu! Ofiaruj swój czas, aby być z Chrystusem tu i teraz, każdego kolejnego dnia. Otrzymasz coś znacznie bardziej wartościowe. Przecież i sam dobrze wiesz, czyimi ranami została uzdrowiona dusza każdego z nas…

Maria Waluk

PRZEKROCZYĆ SIEBIE, ABY POWIERZYĆ SIĘ JEZUSOWI

Do pewnego miasta przyjechał cyrkowiec. Rozciągnął pomiędzy dwoma wieżowcami linę. Zebrali się ludzie zainteresowani tym wydarzeniem. Cyrkowiec zapytał: „Czy wierzycie, że przejdę po tej linie i nic mi się nie stanie?". Część zebranych odpowiedziała, że wierzy. Inni mieli wątpliwości. Mężczyzna zręcznie przespacerował się po linie. Gromkie oklaski nagrodziły jego wyczyn.

Cyrkowiec stanął znów przed zebranymi, tym razem z taczką. I znów zadał pytanie: „Czy wierzycie, że przejdę po tej linie z taczką?". Ludzie widząc, że poprzednim razem mu się udało i zrobił to tak zręcznie, jakby szedł po pewnym gruncie, w większości krzyknęli, że wierzą, choć i teraz znalazło się kilku niedowiarków. Cyrkowiec wdrapał się znów na wieżowiec i, pchając przed sobą taczkę, przeszedł bez problemu po linie.

Po tym wyczynie mężczyzna zadał kolejne pytanie: „Czy wierzycie, że przejdę po tej linie z taczką, w której będzie siedział człowiek?". Tym razem wszyscy jednomyślnie powiedzieli, że wierzą. Wtedy cyrkowiec zapytał: „A kto z was na ochotnika wejdzie do tej taczki?". Zaległa cisza. Nikt nie chciał zaryzykować swojego życia i powierzyć się w ręce cyrkowca.

Podobnie może być z naszą wiarą i zaufaniem do Boga. Wierzymy, że Wszechmocny pragnie dobra dla każdego, ale tak trudno nam jest okazać całkowite zaufanie i śmiało rzucić się w ramiona Ojca, będąc pewni, że złapie. A więc co oznacza absolutna ufność? I dlaczego mamy stawiać Boga na najwyższym stopniu podium w swoim życiu, pokładając w Nim nadzieję i wiarę?

Ufać Bogu to znaczy...

- **nie bać się Go.** Gdy popełniamy grzech, gdy nie możemy poradzić sobie ze swoją słabością, mamy podobne do Adamowych w raju tendencje, by ukryć się przed Bogiem. Wstydzimy się, boimy odrzucenia, potępienia. A Stwórca, choć obraża Go grzech, chce, abyśmy właśnie do Niego bez lęku i z ufnością przyszli. Jezus tak powiedział do św. Faustyny: „Niechaj się nie lęka do mnie zbliżyć dusza słaba, grzeszna, a choćby miała więcej grzechów niż piasku na ziemi, utonie wszystko w otchłani miłosierdzia mojego" (Dz. 1059). Nie lękajmy się okazywać ufność Bogu we wszystkim.

- **powierzyć Mu siebie i swoje życie.** Trzeba mieć pewność, że Ojciec jest miłosierny i nie odtrąci. Przy tym pamiętać o obietnicy Zbawcy: „Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Wielką są mi pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask" (Dz. 1578).

- **spodziewać się Jego pomocy.** W trudnych momentach trzeba liczyć na wsparcie Boga, do Niego biec jak dziecko do matki. Nie mieć wątpliwości, wierzyć, że Wszechmocny spełni obietnice zawarte w Słowie Bożym i to nie tylko względem innych, ale także względem mnie.

Kiedy przyjmujemy Chrystusa jako swojego Zbawiciela, zstępuje na nas Duch Boży, wchodzi do naszych serc i w nich pozostaje. Jest to jedno z największych błogosławieństw. My natomiast powinniśmy się uważnie wsłuchiwać w Jego głos.

Aby prawdziwie ufać Bogu i słyszeć Jego głos, musimy regularnie czytać Pismo Święte. Rozważając teksty Starego i Nowego Testamentu, budujemy w sobie mocnego ducha. Dzięki temu możemy słyszeć słowa, które Bóg kieruje do naszego serca, i podejmować decyzje zgodne z Jego wolą, a nie na podstawie własnych mniemań i zachcianek. „Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna" (Prz 3, 5-6).

„Jezu, ufam Tobie!". Wypowiadając te słowa, powinniśmy się zastanawiać nad ich szczególnym sensem i powtarzać je z wielką świadomością. Pamiętajmy również, że Chrystusowi bardziej zależy na nastawieniu serca, na konkretnych decyzjach życiowych, które kryją się za tymi słowami.

Przygotowała Kinga Krasicka

Z MEDIÓW KATOLICKICH

Catholic.by

„Maraton Spowiedzi" odbył się w Meksyku

Dzień Pojednania rozpoczął się w Środę Popielcową i trwał przez 58 godzin bez przerwy. Głównym jego celem było przygotowanie wiernych do Wielkiego Postu.

„Katedra metropolitalna jako matka wszystkich kościołów archidiecezji oraz siedziba biskupa jest konkretnym punktem odniesienia dla posługi pojednania, którą realizujemy razem z Pasterzem" – powiedział ks. Ricardo Valenzuela, rektor meksykańskiej katedry.

„Maratony Spowiedzi" w miejscowej katedrze stały się już tradycją w czasie Wielkiego Postu i Adwentu, będąc dla wiernych duchowym przygotowaniem do Wielkanocy i Bożego Narodzenia. Doświadczenie ubiegłorocznych akcji duszpasterskich pokazuje, że to przedsięwzięcie szczyci się powodzeniem.

Radio Vaticana

Papież dał początek rejestracji na Światowe Dni Młodzieży

Ojciec Święty Franciszek zarejestrował się jako pierwszy uczestnik młodzieżowego spotkania.

Miało to miejsce przed tłumem wiernych, zgromadzonych na Placu św. Piotra na modlitwie „Anioł Pański". „Zapraszam wszystkich młodych ludzi świata do przeżycia z wiarą i entuzjazmem tego wydarzenia łaski i braterstwa, przybywając do Panamy lub biorąc w niej udział w swoich wspólnotach" – powiedział papież.

XXXIV Światowe Dni Młodzieży w Panamie odbędą się w dniach 22-27 stycznia 2019 roku pod hasłem „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego" (Łk 1, 38).

wiara.pl

Kościół na olimpiadzie w Pjongczangu

Kościół katolicki w Korei zapewni posługę duszpasterską uczestnikom Zimowych Igrzysk Olimpijskich.

W wiosce olimpijskiej przebywa ks. Francis Lim Eui-june, dyrektor wydziału duszpasterstwa młodzieży w archidiecezji seulskiej. W opiekę duszpasterską włączyła się także diecezja, na terenie której znajdują się obiekty olimpijskie.

W parafiach znajdujących się obok rozdawane są ulotki w języku angielskim z informacją o godzinach Mszy św., a także ulotki w 8 językach z informacjami o Kościele katolickim w Korei, przygotowane przez tamtejszą Konferencję Episkopatu.

Wyniki wizyty ad limina Apostolorum 2018

CHRONOLOGIA WYDARZEŃ

● ciąg dalszy ze str. 1

31 stycznia

Biskupi wzięli udział w audiencji ogólnej Ojca Świętego Franciszka na Placu św. Piotra. Tradycyjnie po katechezie papieskiej hierarchowie z różnych części świata, w tym też z Białorusi, mieli możliwość osobiście przywitać Biskupa Rzymu i zamienić z nim kilka słów.

1 lutego

Hierarchowie oficjalnie rozpoczęli swoją wizytę od modlitwy w Grotach Watykańskich w intencji Białorusi i jej mieszkańców. Przy grobie św. Piotra apostoła w pieczarach starożytnej nekropolii biskupi celebrowali Mszę św. Na zakończenie w ciszy modlili się przy grobowcach św. Jana Pawła II i św. Jozafata Kuncewicza.

Potem hierarchowie wzięli udział w prywatnej audiencji z Ojcem Świętym. W trakcie spotkania biskup grodzieński Aleksander Kaszkiewicz oznajmił, że diecezja grodzieńska nie tak dawno obchodziła jubileusz 25-lecia swojego założenia, a w ubiegłym roku rozpoczęła historyczne wydarzenie, którym jest I Synod Diecezjalny. „Niech zebrania synodalne sprzyjają temu, by Ewangelia dla wiernych diecezji stała się bardziej zrozumiała, a człowiek był bliżej Pana Boga i Jego łaski, którą codziennie od Niego otrzymuje" – życzył papież.

Podczas spotkania hierarchowie rozmawiali z Biskupem Rzymu o ubiegłych pokoleniach, o zasłużonych i gorliwych księżach, dzięki którym wiara na naszych ziemiach nie zanikła, a także o powołaniach, formacji i życiu kapłanów, relacjach z państwem i innymi wyznaniami. Ojciec Święty okazał duże zainteresowanie życiem religijnym wiernych i wysoko ocenił miejscowe inicjatywy duszpasterskie.

W szczególny sposób papież skupił się na współczesnym pokoleniu młodzieży, a także na tym, jak organizowano dla niej duszpasterstwo. „Podkreśliłem, że staramy się wychodzić na spotkanie młodym ludziom – poinformował biskup pomocniczy diecezji grodzieńskiej Józef Staniewski, przewodniczący Rady ds. Świeckich i Młodzieży przy KKBB. – Pokładamy wielką nadzieję w tych młodych ludziach, którzy są obecni w Kościele. Dbamy, aby byli «apostołami» dla rówieśników. Wiadomo, słowo trafia szybciej i łatwiej, jeśli młody zwraca się do młodego: wtedy nie istnieje bariera".

Spotkanie trwało 2,5 godziny. Razem z Ojcem Świętym biskupi odmówili modlitwę, a na zakończenie otrzymali apostolskie błogosławieństwo, które zostało udzielone im i przez nich – wszystkim wiernym Kościoła na Białorusi. „Jesteśmy bardzo szczęśliwi, że mogliśmy się spotkać z papieżem. Czuliśmy się jak uczniowie przy Chrystusie, gdy mogliśmy zadawać Ojcu Świętemu pytania i dzielić się z nim tym, czym żyje nasz Kościół na Białorusi" – podsumował audiencję z papieżem biskup Józef Staniewski.

W drugiej połowie dnia hierarchowie odwiedzili Radę Papieską ds. Interpretacji Tekstów Prawnych, gdzie otrzymali instrukcje do dalszego owocnego rozwoju lokalnego Kościoła. W tym dniu odbyło się też spotkanie w Kongregacji ds. Duchowieństwa.

2 lutego

Biskupi odwiedzili Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Towarzystw Życia Apostolskiego, Kongregację Edukacji Katolickiej. Kompetentni specjaliści watykańskiej dykasterii zwrócili uwagę na konieczność organizowania przynajmniej początkowej formacji na terytorium Białorusi, a nie za granicą (na ile jest to możliwe w miejscowych realiach). Rozwiązaniu tego problemu mogłoby sprzyjać stworzenie ogólnego centrum formacji dla kilku wspólnot życia konsekrowanego. Radzili też zwrócić uwagę na przygotowanie świeckich liderów za pomocą organizacji letnich kursów przy instytucjach edukacyjnych w Kościele na Białorusi.

Pod koniec dnia biskupi koncelebrowali Eucharystię z papieżem Franciszkiem w bazylice św. Piotra, gdzie w święto Ofiarowania Pańskiego w sposób szczególny modlono się za osoby konsekrowane. Po Mszy św. hierarchowie odwiedzili centrum duchowości wspólnoty św. Idziego, znane dzięki ekumenicznym inicjatywom oraz współpracy z potrzebującymi i emigrantami.

3 lutego

Biskupi celebrowali Mszę św. w bazylice św. Pawła za Murami. W homilii przewodniczący Episkopatu na Białorusi arcybiskup Tadeusz Kondrusiewicz skupił się na postaci apostoła Pawła: „To przykład bezinteresownego służenia Chrystusowi i Kościołowi, przykład służenia biskupów. Czy stawiamy w centrum swojej posługi Jezusa i sprawę zbawienia powierzoną naszej pasterskiej trosce o lud Boży? Czy jesteśmy gotowi za przykładem św. Pawła znosić wszelkie zniewagi, cierpienia i niezrozumienie współczesnego świata?". Hierarcha wzywał biskupów do odpowiedzi na te pytania, aby wizyta ad limina Apostolorum nie ograniczyła się jedynie do sprawozdania o działalności lokalnego Kościoła, lecz stała się czasem pasterskiego nawrócenia.

Po Mszy św. hierarchowie odwiedzili dom wspólnoty zakonnej „Działalność Kościoła", głównym zadaniem której jest ewangelizacja.

4 lutego

Biskupi odwiedzili dom generalny Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. W kaplicy domu zakonnego hierarchowie celebrowali Eucharystię.

Zgromadzenie Sióstr Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa ma dużo wspólnego z Białorusią. Jej założycielka – Celina z Chludzińskich Borzęcka – przez 22 lata mieszkała w Obremszczyźnie niedaleko Grodna. Po śmierci męża w 1891 roku razem ze swoją córką Jadwigą wyjechała do Rzymu i założyła wspólnotę, charyzmatem której są edukacja chrześcijańska oraz wychowanie dziewcząt.

5 lutego

Biskupi odwiedzili Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów. Prefekt kongregacji kardynał Robert Sarah zwrócił uwagę hierarchów na konieczność zgłębiania wśród wiernych treści liturgii i zachowania pobożności ludowej, dzięki której katolicy zachowali swoją wiarę w czasach prześladowań. Potem biskupi odwiedzili bazylikę św. Jana na Lateranie, gdzie celebrowali Mszę św.

Dzień zakończył się wizytą hierarchów do Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej, gdzie biskupi spotkali się z kierownikiem jego II sekcji (odpowiadający ministrowi ds. spraw zagranicznych) arcybiskupem Paulem Richardem Gallagherem.

6 lutego

Biskupi odwiedzili Kongregację ds. Biskupów, Kongregację Nauki Wiary, Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan, a także spotkali się z Sekretarzem Stanu Stolicy Apostolskiej kardynałem Pietro Parolinem.

W ramach dyskusji prefekt Kongregacji ds. Biskupów kardynał Marc Ouellet wyraził zatroskanie o posługę na Białorusi kapłanów z zagranicy oraz kapłanów, którzy przybywają do kraju jako goście lub turyści. Zgodnie z miejscowym ustawodawstwem muszą otrzymać od organów państwowych pozwolenie na to, by celebrować Mszę św., z czym kardynał się spotkał osobiście podczas wizyty na Białorusi. Według słów papieża Franciszka, „jest to sprzeczne z ogólną tendencją do internacjonalności Kościoła powszechnego".

Podczas spotkania biskupów z Sekretarzem Stanu Jego Świątobliwości papieża Franciszka kardynałem Pietro Parolinem została omówiona sprawa przygotowania konkordatu (zgody) między Białorusią i Stolicą Apostolską oraz pytanie wizyty Ojca Świętego na Białoruś.

7 lutego

Hierarchowie celebrowali Eucharystię w bazylice Matki Bożej Wielkiej, odwiedzili Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia, Kongregację ds. Kościołów Wschodnich oraz dom generalny ojców marianów.

Pracownicy Dykasterii ds. Świeckich, Rodziny i Życia wyrazili gotowość pomocy Białorusi przy organizowaniu pielgrzymek na Światowe Dni Młodzieży w Panamie w 2019 roku i Światowy Kongres Rodzin w Irlandii w 2018 roku, a także poinformowali o chęci bliższej współpracy z odpowiednimi strukturami Kościoła katolickiego w kraju.

8 lutego

Przed powrotem do ojczyzny biskupi Białorusi odprawili Mszę św. przy grobie św. Jana Pawła II w bazylice św. Piotra Apostoła. W słowie wstępnym przewodniczący Episkopatu Białorusi arcybiskup Tadeusz Kondrusiewicz podkreślił, że na zakończenie wizyty ad limina Apostolorum hierarchowie przyszli podziękować papieżowi słowiańskiego pochodzenia za odrodzenie struktur Kościoła katolickiego na Białorusi, które stało się możliwe i odbyło się w znacznej mierze właśnie dzięki jego staraniom.

Po Mszy św. biskupi samolotem wrócili na Białoruś.

Przedstawiciele KKBB odwiedzili różnorodne instytucje Stolicy Apostolskiej, aby przedstawić lokalną sytuację w różnych gałęziach duszpasterstwa i zasięgnąć rad o istniejących problemach. Podobne spotkania „do progów apostołów" dają pasterzom diecezji wspaniałą możliwość mocniej odczuć puls Kościoła powszechnego i dostrzec głębokie znaczenie wspólnych starań na pożytek Boga i Jego ludu.

Ks. Jerzy Martinowicz i Angelina Pokaczajło

Ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz,
przewodniczący KKBB

W ciągu ostatnich 9 lat od momentu ostatniej wizyty Episkopatu Białorusi ad limina Apostolorum sytuacja w naszym Kościele bardzo się zmieniła. Po pierwsze, jest teraz dwa razy więcej biskupów. Po drugie, powstały nowe struktury kościelne, zostały zrealizowane liczne projekty duszpasterskie. Jestem bardzo wdzięczny Ojcu Świętemu oraz kierownikom wszystkich watykańskich kongregacji. Podkreślili dynamizm naszego Kościoła, jego wzrost i aktywność. Razem z tym zachęcili i podpowiedzieli, w jakich kierunkach powinniśmy dalej rozwijać duszpasterstwo. Ogólnie rzecz biorąc, działalność Kościoła na Białorusi otrzymała dobrą ocenę. Wszędzie nam życzono: „Naprzód!".

WIADOMOŚCI

Światowy Dzień Chorego

Na Światowy Dzień Chorego, który jest obchodzony we wspomnienie objawienia Matki Bożej w Lourdes, duszpasterze posługujący w szpitalach na obszarze diecezji grodzieńskiej organizowali modlitwy wspólnie z pacjentami, ich bliskimi i personelem medycznym. W kaplicach przy szpitalach zostały odprawione Msze św.

Dzień Chorego urządzono również w licznych parafiach, gdzie kapłani razem z wiernymi modlili się za wszystkich ludzi starszych, chorych i cierpiących. W kilku kościołach zamówiono transport, aby chorzy mogli przybyć do świątyni i otrzymać namaszczenie czoła i rąk świętym olejem, który pomaga nie stracić w cierpieniach i bólu wiary w Boga i życie wieczne.

Z racji Światowego Dnia Chorego przy Grodzieńskim Szpitalu Klinicznym nr 2 odbyło się poświęcenie hospicjum, którego dokonał o. Paweł Romańczuk OFMConv, wikariusz parafii Matki Bożej Anielskiej. Na tę okazję w wydawnictwie diecezji grodzieńskiej ukazał się „Modlitewnik dla chorych". W nim w dwóch językach – białoruskim i polskim – zawarto modlitwy dla cierpiących oraz tych, kto im towarzyszy.

ORGANIZACJA CHARYTATYWNA „CARITAS"

Państwowe „Caritas" organizowało przy parafii świętych Kosmy i Damiana w Ostrowcu trening „Zaplanuj swoją przyszłość". Przeprowadził go analityk od edukacji finansowej i rozwoju potencjału organizacji Igor Mikulczyk. Uczestnicy spotkania mieli możliwość otrzymać potrzebne informacje o planowaniu budżetu rodzinnego. Uczyli się określać cele i priorytety podczas sporządzenia oszacowań, tworzyć strategie, które pozwalają realizować osobiste plany finansowe.

WYDARZENIA KULTURALNE

Zespół muzyczny „BoscoBand" (Mińsk) dał koncert w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Panny Maryi w Działtowie. Zespół duszpasterstwa studentów i starszej młodzieży „OPEN" z diecezji grodzieńskiej wystąpił w Baranowiczach na VII Festiwalu Muzyki Sakralnej „Pukając do Niebios".

Na Międzynarodowych Mistrzostwach w Piłce Nożnej w Warszawie (Polska) chłopcy z parafii świętych apostołów Piotra i Pawła w Iwiu zdobyli I miejsce. I i III miejsce przywieźli z XXVII Międzynarodowego Turnieju w Piłce Nożnej wśród Dzieci i Młodzieży, który również odbywał się w Warszawie, drużyny z grodzieńskich parafii Najświętszej Panny Maryi Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia i Bożego Miłosierdzia. Na XII Mistrzostwach Europy Księży w halowej piłce nożnej, które odbyły się w Brescii (Włochy), reprezentacja Białorusi zajęła 10. miejsce.

JEDNYM WERSEM

• Około 20 księży od jednego do ośmiu lat kapłaństwa wzięło udział w spotkaniu formacyjnym w domu rekolekcyjnym „Miłosierdzie" w Rosi (dekanat Wołkowysk). • W domu sióstr karmelitanek od Dzieciątka Jezus w Gudohaju (dekanat Ostrowiec) miały miejsce Dni Ciszy dla dziewcząt na temat „Kim jestem ja i kim dla mnie jest Bóg?". • Liturgiczna służba ołtarza parafii Ducha Świętego powiększyła się o dziewięciu ministrantów. • Biskup grodzieński Aleksander Kaszkiewicz udał się na koncert Międzynarodowego Festiwalu Prawosławnych Śpiewów „Kołożski Dobrowiest", który odbył się w Grodnie. • Wikariusz grodzieńskiej parafii Matki Bożej Anielskiej o. Paweł Romańczuk OFMConv poświęcił dwa lokalne sklepy spożywcze. • Winda wielopiętrowego domu w Mińsku została upiększona litografią obrazu z wizerunkiem grodzieńskiej katedry św. Franciszka Ksawerego.

*Przegląd wiadomości przygotowano na podstawie strony internetowej **grodnensis.by.***

W modlitwie wspominamy zmarłych duszpasterzy:

21 lutego 1979 r. – ks. Stanisław Kozłowski, *prob. Boruny;*
23 lutego 1985 r. – ks. Władysław Mączka, *prob. Łunna;*
28 lutego 1947 r. – ks. Józef Plewa, *prob. Ostryna;*
28 lutego 1996 r. – o. Henryk Nowakowski OFMConv., *prob. Żodziszki;*
1 marca 2000 r. – ks. prałat Józef Grasewicz, *prob. Kamionka.*

ZAPOWIEDZI WYDARZEŃ

23 LUTEGO – DZIEŃ POSTU I MODLITWY O POKÓJ

Z taką inicjatywą wystąpił Ojciec Święty.

Papież Franciszek postanowił ogłosić piątek pierwszego tygodnia Wielkiego Postu dniem szczególnym. Dzień Postu i Modlitwy o Pokój organizuje się przede wszystkim w intencji narodów Demokratycznej Republiki Konga i Sudanu Południowego.

Biskup Rzymu zachęca wszystkich ludzi dobrej woli wesprzeć tę inicjatywę.

W GRODZIEŃSKIM KOŚCIELE POBRYGIDZKIM ROZPOCZNIE SIĘ KURS „ALFA"

Pierwsze spotkanie odbędzie się 28 lutego o godz. 19.00. W programie każdego spotkania – kolacja, wykład na określony temat i swobodna dyskusja o zagadnieniach, które interesują uczestników.

„Alfa" to cykl rozmów o chrześcijaństwie otwarty dla każdego nie zależnie od wyznania. Właściwością kursu jest to, że pozwala omówić pytania duchowe w nieformalnej atmosferze. Jest to unikalna możliwość do dzielenia się własnymi myślami, doświadczeniem, a także do wysłuchania opinii różnych ciekawych osób.

Zapisać się na kurs można do 21 marca na spotkaniach, które będą się odbywały w środy o godz. 19.00.

PARAFIA ŚW. STANISŁAWA KOSTKI W WOŁKOWYSKU ORGANIZUJE PIELGRZYMKI AUTOKAROWE

Program podróży zawiera zwiedzanie słynnych świątyń i miejsc, gdzie znajdują się relikwie znanych świętych.

Pielgrzymka do Włoch
Trasa: Wołkowysk – Wiedeń – Wenecja – Padwa – San Giovanni Rotondo – Monte Sant'Angelo – Rzym – Cascia – Asyż – Częstochowa – Wołkowysk.

Wyjazd 27.04.2018 o godz. 14.00. Czas trwania – 9 dni.

Pielgrzymka do Medziugorie
Trasa: Wołkowysk – Budapeszt – Mostar – Medziugorie – Dubrownik – Split – Wołkowysk.

Wyjazd 15.06.2018 o godz. 14.00. Czas trwania – 7 dni.

Pielgrzymka do Lourdes:
Trasa: Wołkowysk – Bonne – Paryż – Santa-Teresa – Lourdes – Ars – Strasburg – Wołkowysk.

Wyjazd 20.09.2018 o 14.00. Czas trwania – 7 dni.

Informacje pod numerem: (8 029) 313-65-64, ks. Oleg Dul.

W ubiegłym numerze gazety „Słowo Życia" za 4 lutego 2018 roku na s. 6 opublikowano artykuł o nazwie „Nie zatwardzajcie serc waszych". Towarzyszyło mu zdjęcie o charakterze ilustrującym, które miało na celu pokazanie odwrotnej strony opisanej w tekście rzeczywistości. Z tego powodu powstała możliwość błędnej interpretacji zdjęcia zgodnie z zawartą w artykule treścią. Redakcja przeprasza za powstałe nieporozumienie czytelników, autorkę oraz osoby na zdjęciu.

Kalendarz wydarzeń

18 lutego
Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu.

22 lutego
Święto Katedry św. Piotra Apostoła. Zachęcamy do modlitwy w intencji Ojca Świętego Franciszka i Kościoła powszechnego.

25 lutego
Druga Niedziela Wielkiego Postu. W okresie pokutnym zachęcamy do udziału w Gorzkich Żalach i Drodze Krzyżowej.

Programy redakcji katolickiej

„Głos Ewangelii"
Rozważania nad Słowem Bożym. Ukazuje się na Pierwszym Krajowym Programie Białoruskiego Radia w każdą niedzielę o godz. 8.00 w Grodnie na 96,9 FM, w Świsłoczy na 100.8 FM.

Wiadomości z Watykanu w języku białoruskim
Transmisja radiowa ze Stolicy Apostolskiej. Codziennie o godzinie 22.10 na 98,1 FM – w Grodnie, Wołkowysku, Szczuczynie, Lidzie, Mostach i obok tych miast; na 99,2 FM – w Brześciu i obok niego; o godzinie 20.00 na krótkich falach 6185 i 11715 kHz; o godzinie 20.00 i 6.20 na satelicie „Eutelsat Hotbird 13" w programie „Radio Vaticana Telepace". W każdą niedzielę o godzinie 8.55 na falach Pierwszego Krajowego Programu Radia Białoruskiego oraz w programie „Kultura" Radia Białoruskiego. W Internecie na stronie vatican.by.

Intencje różańcowe

Luty

By duchowieństwo i wierni diecezji starannie i odpowiedzialnie dbali o rozwój pobożności i wierności papieżowi oraz nauce Kościoła powszechnego.

Marzec

Aby duchowni i wierni zaangażowani w sprawę organizacji I Synodu Diecezjalnego zostali napełnieni darami Ducha Świętego i właściwą troską o dobro Kościoła diecezjalnego.

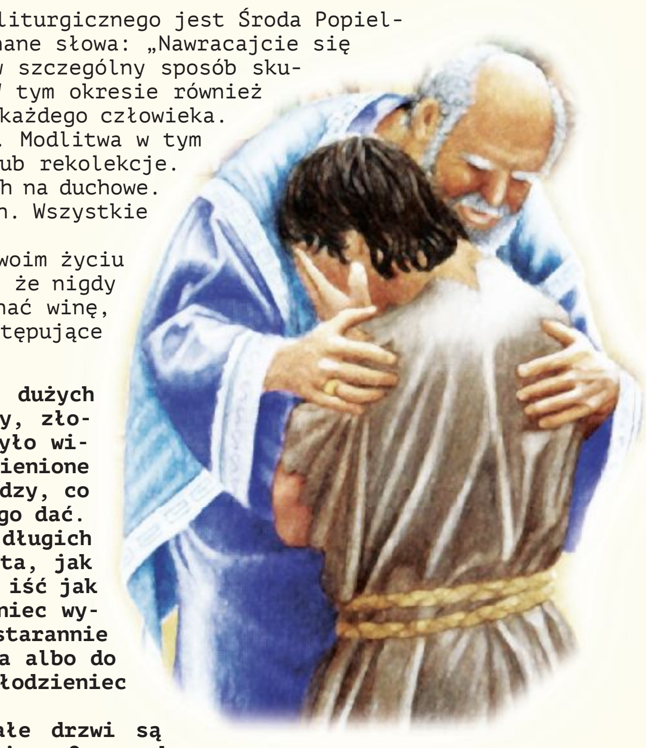
CIEKAWSCY
Rubryka dziecięca

Dlaczego Wielki Post jest szczególnym czasem nawrócenia?

W Kościele rozpoczął się Wielki Post. Pierwszym dniem tego okresu liturgicznego jest Środa Popielcowa, kiedy to kapłan posypuje popiołem głowy wiernych i wypowiada znane słowa: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. W ciągu 40 dni Wielkiego Postu powinniśmy w szczególny sposób skupiać się na tym, że potrzebujemy nawrócenia, bo jesteśmy grzeszni. W tym okresie również dziękujemy Jezusowi za Jego mękę i śmierć, którą przyjął z miłości do każdego człowieka.

Dobrze przeżyć Wielki Post pomagają nam modlitwa, post i jałmużna. Modlitwa w tym okresie liturgicznym ma różne formy – Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale lub rekolekcje. Przez post człowiek stara się przełączyć swoją uwagę z dóbr materialnych na duchowe. Jałmużna przypomina o konieczności pomocy i troski o bliźnich. Wszystkie te praktyki prowadzą nas do doskonałości duchowej.

Wiadomo, nie istnieje taki człowiek, który by w swoim życiu nie popełnił błędu. Trzeba jednak sobie uświadomić, że nigdy nie jest za późno, by wrócić na dobrą drogę: wyznać winę, pojednać się i nawrócić. Przypomina nam o tym następujące opowiadanie Brunona Ferrery.

Dniami i nocami pod głównym dworcem jednego z dużych miast spotykał się tłum ludzi z marginesu: włóczędzy, złodziejaszki, imigranci i młodzi narkomani. Gołym okiem było widać, że są nieszczęśliwi i zrozpaczeni. Długie brody, zaczerwienione oczy, trzęsące się ręce, łachmany, brud. Potrzebowali nie tyle pieniędzy, co odrobiny pociechy i siły do życia, ale dziś prawie nikt nie potrafi tego dać.

Na tle tej biedoty rzucał się w oczy pewien młodzieniec, brudny, o długich i zaniedbanych włosach, krążący wśród innych biednych rozbitków miasta, jak gdyby miał swoją osobistą tratwę ratunkową. Kiedy wszystko zdawało się iść jak najgorzej, w chwilach samotności i najczarniejszej rozpaczy, młodzieniec wyciągał z kieszeni wyświechtaną i pomiętą karteczkę i czytał ją. Potem starannie składał i chował do kieszeni. Czasami całował ją, przykładał do serca albo do czoła. Przeczytanie karteczki wywoływało natychmiastowy rezultat. Młodzieniec wydawał się pocieszony, prostował plecy, nabierał odwagi.

Co zawierała ta tajemnicza karteczka? Zaledwie kilka słów: „Małe drzwi są zawsze otwarte”. Tylko tyle. Była to karteczka, którą przysłał mu ojciec. Oznaczała, że przebaczono mu i w każdej chwili mógł wrócić do domu. I pewnej nocy rzeczywiście to zrobił. Zastał otwarte małe drzwi do przydomowego ogrodu. W milczeniu wszedł po schodach i położył się do łóżka. Kiedy się obudził o poranku, obok jego łóżka stał ojciec. Uścisnęli się w milczeniu.

Bóg każdemu z nas ofiaruje taką „karteczkę”, za pomocą której przypomina, że możemy wrócić do Niego, nawet jeśli uczyniliśmy coś złego. Przebacza i czeka na nasze nawrócenie. Warto pamiętać o tym i szczególnie w Wielkim Poście starać się być miłosiernym poprzez sumienne wykonywanie obowiązków, otwarte serce i pomoc innym.

S. Weronika Bliźniuk FMA

Zadanie:

razem z rodzicami zrób krzyż, który w ciągu całego Wielkiego Postu będziesz ozdabiał kwiatami na znak wdzięczności za każdy swój dobry uczynek.

Czekamy na Twoje „dlaczego”, które możesz wysłać na adres redakcji. Na pytania zawsze gotowe są odpowiedzieć salezjanki ze Smorgoń.

Z głębi serca

Czcigodnemu Księdzu Pawłowi Koleśnikowi
z okazji Urodzin składamy serdeczne życzenia: zdrowia, szczęścia, pomyślności w pracy duszpasterskiej, opieki Matki Bożej i ludzkiej życzliwości. Niech Twoje życie będzie szczęśliwe i błogosławione, a Wszechmogący obficie udziela swych łask. Szczęść Boże!
Rodzina Kogarków z dziećmi, Nowosiołki

Czcigodnemu Księdzu Walentemu Chwiedukowi
z okazji Imienin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: wszelkich łask Bożych, obfitych darów Ducha Świętego oraz opieki Matki Najświętszej i świętego Patrona. Z całego serca życzymy mocnego zdrowia na długie lata, radości na co dzień i ludzkiej życzliwości.
Członkowie Apostolskiego Dzieła Pomocy dla Czyśćca z Bielicy

Czcigodnemu Księdzu Wiaczesławowi Matukiewiczowi
z okazji Urodzin z całego serca życzymy zdrowia, radości, światła. Niech Pan Bóg dodaje sił do pełnienia posługi kapłańskiej, a Matka Najświętsza opiekuje się Tobą. Niech realizują się wszelkie plany i spełniają się marzenia, serce codziennie będzie pełne radości, zdrowie dopisuje, a obok będą dobrzy i życzliwi ludzie. Szczęść Boże!
Komitet Kościelny oraz wierni z parafii Narodzenia NMP, Dudy

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Pawłowi Gordziejczykowi
z okazji Urodzin przesyłamy najserdeczniejsze życzenia połączone z modlitwą: mocnego zdrowia, radości w sercu, dużo sił i wytrwałości, obfitych darów Ducha Świętego. Niech Matka Boża nieustannie się Tobą opiekuje, a pełniona posługa przynosi radość i błogosławione owoce. Dziękujemy za głoszenie Słowa Bożego, modlitwę i dobre serce.
Parafianie z Kiemieliszek

Czcigodnemu Księdzu Antoniemu Adamowiczowi
z okazji Urodzin z całego serca życzymy mocnej wiary, pogody ducha, radości, ludzkiej życzliwości, wszelkich łask Bożych. Niech każdy dar, który otrzymujesz od Pana, będzie dla Ciebie mocnym wsparciem na drodze życia.
Komitet Kościelny oraz wierni z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP, Grodno-Południowy

Czcigodnemu Księdzu Andrzejowi Zajko
z okazji Urodzin składamy serdeczne życzenia. Niech miłosierny Pan wynagrodzi Ci mocnym zdrowiem, siłą i niegasnącym zapałem w szczerej i ofiarnej posłudze duszpasterskiej. Życzymy błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Najświętszej na każdy dzień.
Komitet Kościelny oraz wierni z parafii Niepokalanego Poczęcia NMP, Grodno-Południowy

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Wiktorowi Myślukowi
z okazji Urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia: mocnego zdrowia, miłości, męstwa, radości i satysfakcji z posługi kapłańskiej, a także dobrych i życzliwych ludzi obok. Niech Duch Święty otacza Cię swoim światłem, a Matka Boża nieustannie się Tobą opiekuje.
Parafianie z Wołpy

Czcigodnemu Księdzu Leonowi Liszykowi
z okazji Imienin i Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, uśmiechu na każdy dzień oraz czułych ludzi obok. Niech Pan Bóg błogosławi w codziennej pracy, obdarza łaskami i wylewa na Ciebie swoje miłosierdzie. Szczęść Boże!
Parafianie z Wołpy

Czcigodnemu Księdzu Leonowi Liszykowi
z okazji Urodzin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: obfitych łask Bożych, błogosławieństwa i nieustannej opieki Matki Najświętszej, darów Ducha Świętego oraz dużo radosnych chwil na trudnej, ale zarazem najpiękniejszej z dróg, którą Pan wybrał dla Ciebie.
Kółki Różańcowe św. Józefa i MB Nieustającej Pomocy, Wołpa

Czcigodnemu Księdzu Kanonikowi Wiktorowi Wieliwisowi
z okazji Urodzin składamy najpiękniejsze życzenia. Z całego serca życzymy błogosławieństwa Bożego, darów Ducha Świętego, nieustannej opieki Maryi Panny i życzliwych ludzi obok. Niech zdrowie będzie mocne przez długie lata. Jesteśmy Ci bardzo wdzięczni za świątynię i za to, że jesteś z nami.
Wierni z parafii św. Rocha w Grandziczach

Czcigodnemu Księdzu Walentemu Chwiedukowi
z okazji Imienin z całego serca życzymy mocnego zdrowia na długie lata, błogosławieństwa Bożego na każdy dzień, nieustannej opieki Matki Bożej i obfitych darów Ducha Świętego. Niech Twoje życie wypełnia szczęście, a obok będą życzliwi ludzie.
Parafianie z Bielicy

Czcigodny Księże Pawle Gordziejczyk!
Z okazji Urodzin z całego serca życzymy obfitych łask Bożych i darów Ducha Świętego. Niech każdy dzień będzie wypełniony ciepłem, radością, dobrocią, miłością i nadzieją, wiara z każdym dniem coraz się wzmacnia, wszystko, co zaplanowałeś się realizuje z Bożą i ludzką pomocą. Niech praca duszpasterska przynosi obfite owoce, a nasza modlitwa będzie dla Ciebie wsparciem w trudnych chwilach.
Z modlitewną pamięcią wierni z parafii św. Józefa w Grodnie

Czcigodnym Księżom Aleksandrowi Fiedotowi i Wiktorowi Sinickienu oraz Siostrze Aleksandrze
z okazji Urodzin składamy wiązankę najpiękniejszych życzeń: mocnego zdrowia, pogody ducha, radości i nadziei na każdy dzień oraz nieustannej opieki Matki Bożej, obfitych darów Ducha Świętego i wszelkich łask od Najwyższego. Niech obok zawsze będą życzliwi i dobrzy ludzie, a uśmiech nigdy nie znika z twarzy.
Komitet Kościelny oraz wierni z parafii Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Wiktorowi Sinickiemu
z okazji Urodzin przesyłamy moc serdecznych życzeń. Niech Chrystus, którego codziennie trzymasz w swoich kapłańskich rękach, błogosławi każdy Twój dzień, Matka Boża otacza swoją miłością i opieką, a Duch Święty pomaga godnie wykonywać posługę duszpasterską i nieustannie obdarza swoimi darami. Żyj w zdrowiu i radości, a serce niech zawsze będzie wypełnione pokojem i miłością!
Z szacunkiem Legion Maryi i grupa Dobrego Pasterza z parafii Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Fiedotowi
z okazji Urodzin z całego serca życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, codziennej radości, wielu łask Bożych na każdy dzień życia. Niech Jezus Chrystus zawsze Ci pomaga, Matka Najświętsza nieustannie czuwa nad Tobą, a Duch Święty obficie udziela swych darów. Z całego serca dziękujemy za uśmiech, dobroć, otwarte serce i ofiarną pracę na rzecz Boga i ludzi.
Z szacunkiem Legion Maryi i grupa Dobrego Pasterza z parafii Miłosierdzia Bożego w Grodnie

Czcigodnemu Księdzu Jerzemu Jasiewiczowi
z okazji 30. rocznicy Urodzin składamy serdeczne życzenia: mocnego zdrowia, radości, ludzkiej życzliwości oraz błogosławieństwa Bożego na każdy dzień życia. Niech Matka Boża i święty Patron bronią Cię i wspierają, a Duch Święty dodaje sił i wytrwałości na wybranej drodze oraz natchnienia do spełnienia wszystkich marzeń.
Komitet kościelny z parafii świętych Kosmy i Damiana w Ostrowcu

Czcigodnemu Księdzu Jerzemu Jasiewiczowi
z okazji Urodzin z całego serca życzymy obfitych łask Bożych na każdy dzień, radości, wytrwałości, niegasnącego zapału w posłudze duszpasterskiej. Niech Duch Święty oświetla Twoją drogę życiową. Pamiętamy w modlitwie.
Młodzież z katedry grodzieńskiej

Czcigodnemu Księdzu Jerzemu Jasiewiczowi
z okazji Urodzin szczerze życzymy mocnego zdrowia, pogody ducha, radości, ludzkiej życzliwości i wielu łask Bożych na każdy dzień życia. Niech Jezus Chrystus zawsze pomaga Ci we wszystkim, Matka Boża nieustannie czuwa nad Tobą, a Duch Święty obficie udziela swych darów.
Babcia Maria, prababcia Regina oraz chrzestna z rodziną

Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi Witalemu Wnorowskiemu
z okazji Urodzin życzymy dobrego zdrowia i cierpliwości na długie lata. Niech każda chwila będzie wypełniona miłością, a na twarzy zawsze gości uśmiech. Niech Jezus Chrystus obdarza Ciebie swoimi łaskami, Matka Boża nieustannie się opiekuje, a Duch Święty oświetla drogę kapłańską.
Rodzina Pilutkiewiczów, wieś Łojki

Czcigodnemu Księdzu Aleksandrowi Szemietowi
z okazji Imienin przesyłamy wiązankę najpiękniejszych życzeń. Niech dobry Bóg opiekuje się Tobą każdego dnia, wzmacniając wiarę, nadzieję i miłość, Najświętsza Maryja Panna otacza swoją macierzyńską opieką, Duch Święty udziela obfitych darów, a święty Patron broni od zła i wspiera w niełatwej pracy duszpasterskiej.
Kółko adoracyjne oraz wierni z parafii Adamowicze

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i łączenia życzeń

Gazeta religijno - informacyjna Diecezji Grodzieńskiej **Słowo życia;** Red. naczelny **ks. Jerzy Martinowicz**, założyciel: **Grodzieńska Diecezja Rzymskokatolicka**; rok założenia **1997**; cert. rej.: **№7162** Wydawca: **Kuria Diecezji Grodzieńskiej;**
Redakcja gazety: **Grodno 230025, ul. K. Marksa 4;** Jerzy Ławysz, Angelina Pokaczajło; tel: **(8 0152) 75-64-38;** e-mail: **slowo.grodnensis@gmail.com; http://www.slowo.grodnensis.by.**
Druk: **ГАУПП«Гродзенская друкарня»**, ЛП 02330/39 от 27.03.2014 г.; Grodno 230003, ul. Poligrafistów 4; nr zam. 1029; nakład: 4245; objętość gazety: 2 ark. druk.; jakość druku odpowiada jakości przedstawionych matryc; cena dowolna